

UFO's: onze man ziet ze vliegen >> 15 Waanzinnige winteravonturen >> Wie wordt Studente van het

Chó

Interviews

BELLE PEREZ
EVA MENDES
WIM OPBROUCK

WIJ HEBBEN DE BEELDEN!

**De laatste uren
van de paus**

Nieuwe reeks

**BABES
IN BRAZILIË**

Parel uit de Ker

< **Liesbe
Verlind**

GRATIS KALENDER 2000

Ontwerpers kiezen 10 lekkerste modellen ooit

Seks op wielen

JANUARI 2004 - NR. 4

5 425002 23002

KERNREDACTIE

Hoofdredacteur

Jan Schuddinck Tel: 03/20.20.157

Eindredacteur

Ben Pays Tel: 03/20.20.159

Kernredacteur

Olivier Elen Tel: 03/20.20.142

Artdirector

Guido Packolet Tel: 03/20.20.161

Vormgeving

Hilde Adriaense Tel: 03/20.20.151

Marketing Manager

Tatjana Vandenplas Tel: 03/20.20.104

Event Manager

Hans Uittenhouwen Tel: 03/20.20.105

Fotoproducties

Bart Hunaerts Tel: 03/20.20.193

Geert De Wolf Tel: 053/68.18.16

Assistent Fotoredacteur

Stef Bettens Tel: 03/20.20.192

MEDEWERKERS

Fotografen

Koen Blanckaert, Jan Caudron, Daniel Dedave, Frank De Mulder, Sigfrid Eggers, Zeger Garré, David Noels, Kris Pannecoucke, Jean Van Cleemput, Geert Vanden Wijngaert, Sonny Vandeveld, Filip Van Roe, Dimitri Van Zeebroeck, Dieter Verbeeck, Lies Willaert

Leverden hun bijdrage aan dit nummer

Erna Boelen, Bart Cop, Geert De Wolf, Jonas Heyerick, Iwan Kneuts, Raf Liekens, Ben Lievens, Sarah Luybaert, Niels Ruëll, Urbanus, Kristof Van de Parre, Bernard Van de Popeliere, Veerle Van de Wal, Bob Van Laerhoven, Edwin van Overveld

Illustratoren

Acid Pluto, Jan Bosschaert, Erwin Vanmol

ALGEMENE INFO

Ché is een uitgave van N.V. De Vrije Pers

Prijs per nummer: 4,50 euro

Redactie en maatschappelijke zetel:

Oude Leeuwenrui 8

2000 Antwerpen

Tel: 03/20.20.100

Fax: 03/20.20.140

e-mail: post@che.be

BTW-nummer: BE 461.983.086

Gedelegeerd bestuurder

Patrick Castelain

Administratie & Financiën

Jef De Vis

Pre-press

Eric Aussems, Peter Domen en Erwin Rooms

Advertentieregie

IP PRESS

Arianaalaan 5

1200 Brussel

Tel: 02/679.53.25

Fax: 02/679.53.09

Directeur: Theo Moorman

Advertising Manager: Caroline Giorgino

Abonnementenservice

De Vrije Pers NV

Abonnementendienst

Brugstraat 51

2300 Turnhout

Tel: 014/43.59.06

e-mail: lezersservice@imapress.be

Abonnementsprijs België

12 nummers: 54 euro

6 nummers: 27 euro

Voor het buitenland: vraag inlichtingen

Na verwerking van uw aanvraag (schriftelijk of telefonisch) ontvangt u een betalingsformulier

Drukkerij

Concentra Grafic

Dit magazine is auteursrechtelijk beschermd.
Wenst u artikels te scannen, digitaal op te slaan,
meermaals te kopiëren of commercieel te gebruiken?
Meer info op www.presscopyrights.be

JO DE BRABANDERE

Wintergeil

"Volg die R4 maar", zei ze quasi achteloos. Ze zat naast me in de auto en de schots en scheef geplooiden wegenkaart die ze op haar in nylon verpakte benen liet rusten, speelde vervaarlijk sexy haasje-over met haar korte rokje. 'Lijkt me sterk dat we die richting uit moeten', dacht ik nog, maar stilzwijgend volgde ik haar suggestie. Wist ik veel dat ze met die R4 de naam van de te volgen autoweg bedoelde, en niet dat aftandse Renaultje waar ik achteraan ging karren.

"Jij, dommerik!" lachte ze nadat het misverstand was opgehelderd. "Zag je dan niet dat ik aan het kaartlezen was?"

"Ho! Ik keek naar de weg, zoals het een veilige chauffeur betaamt. En ik zag een oude R4 en ging er kennelijk verkeerdelijk vanuit dat jij tijdens het kaartlezen eveneens een blik op de weg behoudt en dus ook dat Renaultje in de gaten had. Want vrouwen zijn naar verluidt toch straf in *multi-tasking*, het uitvoeren van meerdere taken tegelijkertijd?" verviel ik in mijn *onnozele-mopjes-telkens-als-ik-besef-dat-ik-dom-ben-geweest-patroon*. Ik had moeten weten dat zij wellicht niet eens wist hoe een Renault 4 eruitziet.

"Moet jij net zeggen," tuitte haar pruilmondje, "Mannen worden verondersteld beter in *mono-tasking* te zijn, het focussen op één welbepaald doel, maar zo te zien gaan er wel meerdere zaken met jouw aandacht lopen!" Gedecideerd kruiste ze haar benen.

'*You damn confident bitch*', dacht ik heel even, waarna ik mezelf smakelijk uitlachte. Hoe vaak ben ik verdorie al niet verkeerd gereden als er een schone madam naast me in de auto zat? Pas op, ik vind mezelf, zoals elke rechtgeaarde vent, een voortreffelijk chauffeur en ook met mijn oriëntatiegevoel is *au fond* niks mis. Maar als mijn seksdrive achter het stuur de kop opsteekt, ben ik volledig de weg kwijt. In vervoering zijn, heet dat. Ik ben degene die haar vervoert, zij is degene die mij in vervoering brengt. Ach, buiten vroor het dat het kraakte. In de auto was het lekker warm. Zeker met haar erbij. Ik was gewoon weer wintergeil.

Geniet van deze Ché!

Jan Schuddinck
hoofdredacteur

onze man >> ziet ze vliegen

UFO'S IN NOORWEGEN

Wij waren er eerlijk gezegd van overtuigd dat Olivier Elen ze al jaren ziet vliegen. Dat is ook zo, maar een UFO had hij nog nooit gezien. Op naar Noorwegen dan maar, want in het luchtruim boven de vallei van Hessdalen worden al 20 jaar onverklaarbare fenomenen waargenomen. >

TEKST: OLIVIER ELEN / FOTOGRAFIE: SIGFRID EGGERS

Places to see

UFO-HOT SPOTS

Nog nooit een *unidentified flying object* gezien? Geen probleem. Een vliegtuigticket naar een van onderstaande bestemmingen zou moeten volstaan om het gat in uw buitenaardse cultuur meteen te dichten.

Dalnogorsk, Rusland: Dit kleine dorpje in Vladivostok, in het oosten van Rusland, is bij kenners beter bekend als 'het Russische Roswell' sinds er in 1986 nabij de mysterieuze Hill 611 een vreemd vliegend object neerstortte.

The Texas Triangle, Amerika: Een driehoekig stuk land dat zich uitstrekt tussen Texas en Albuquerque in New Mexico. De zone zou vooral in de jaren '50 door UFO's gefrequenteerd zijn. De meest beruchte plaats is Roswell, het Mekka voor ufologen.

Nullabor Plain, Australië: De voormalige legerbasis die in de *fifties* door de Britten gebruikt werd om kernproeven uit te voeren, blijkt door de aanwezigheid van enorme hoeveelheden nucleaire resten een grote aantrekkingskracht te hebben op bezoekers *from outer space*. Passerende auto's die aangevallen worden door metalen bollen, onverklaarbare tijdssprongen, kortom: *the real thing!*

Warminster, Groot-Brittannië: De inwoners van het piepkleine dorpje nabij het legendarische Stonehenge krijgen regelmatig vreemde vogels over de vloer. Zo lopen druïden er de deuren plat omdat ze denken dat de stenen iets met witte magie te maken hebben, terwijl ufologen eerder aan een landingsplaats voor buitenaardse bezoekers denken. Wie gelijk heeft weten we niet, maar in Warminster heeft men wel geregeld te maken met oranje lichtflitsen, hevige rukwinden en vreemde geluiden.

Houten, Nederland: Er werd nog nooit een vliegend voorwerp waargenomen maar toch heeft de Nederlandse gemeente Houten de eerste officiële UFO-landingsplaats ter wereld. Het grote verlichte platform aan de afrit Houten op de Nederlandse A27 werd ontworpen door kunstenaar Martin Riebeek in opdracht van de gemeente. Of u er ooit een vliegende schotel zal zien weten we niet, maar mocht het zo zijn dan kan het er alvast landen in de beste omstandigheden.

Twee piloten, een stewardess en drie passagiers. Dat is de bemanning van het kleine vliegtuig dat op deze koude novembervormiddag boven het besneeuwde Noorse landschap zweeft. Terwijl de veiligheidsinstructies door het cabinepersoneel met een routineuze vriendelijkheid afgewerkt worden, kijk ik uit het raampje naar de met sneeuw en ijs bedekte vlakke onder ons. "Laat mij u er tenslotte nog aan herinneren dat er op deze vlucht geen versnaperingen aangeboden worden", dreunt de stewardess door de speakers terwijl ze met een glazige blik in het quasi leeg vliegtuig staart. Opnieuw dwalen mijn ogen af naar de door avondlicht beschenen bergtoppen. Eén ding is zeker: dit is een vlucht richting niemandsland.

Mag het aardlicht aan?

De reden voor mijn aanwezigheid in het ijzige Noorse luchtruim zal u misschien verbazen, maar wie ooit de moeite nam om zich te verdiepen in de materie omtrent niet-geïdentificeerde vliegende voorwerpen heeft vast al eens gehoord van de onverklaarbare verschijnselen die zich boven de mysterieuze wouden van de Hessdalen-vallei afspeelen. Echte UFO-spotters dromen allang niet meer van een reis richting Amerika om er een officieus bezoek te brengen aan de roemruchte Area 51, het zwaar bewaakt militair domein in de Nevada-woestijn waar sinds 1947 de brokstukken van een gecrashte vliegende schotel zouden bewaard worden. Nee, de beter geïnformeerde liefhebbers van buitenaardse verschijningen boeken liever een retourtje richting Noorwegen. Daar worden immers, in de donkere avondlucht boven het bos van Hessdalen, geregeld onverklaarbare lichtflitsen en metalen schotels waargenomen. Waarom vinden juist daar die uiterst vreemde verschijnselen plaats? En wordt een ontmoeting met deze zogeheten *aardlichten* zonder morren terugbetaald door het ziekenfonds? We hebben er geen flauw idee van, maar we zullen er zeker achterkomen.

Het fenomeen van Hessdalen

Het Hessdalen-verhaal begon een kleine 20 jaar geleden, toen de inwoners van het afgelegen Noorse dorp Ålen plots vreemde lichtbollen begonnen te zien in de nabijgelegen Hessdalen-vallei. De overheid schilderde het verhaal af als een verzinsel en weet de visioenen van de over hun toeren zijnde ooggetuigen aan een op hol geslagen fantasie, een spontaan opgetreden vorm van gezamenlijk gezichtsbedrog of een flink uit de hand gelopen cafébezoek. Daarmee was de kosmische kous echter niet af. Ondanks de sceptische houding van de Noorse ministers en senatoren bleven de dames en heren uit Ålen er rotsvast van overtuigd dat ze met *members from another kind* te maken hadden gehad. Meer dan twintig UFO-meldingen per week liepen binnen uit de streek rond Hessdalen en heel wat brave burgers kwamen aandragen met authentiek foto- en filmmateriaal van de bovennatuurlijke bollen. Daarmee was voor de overheid de maat meer dan vol. Met een paar strategisch geplaatste onliners in interviews met veelgelezen kranten werden de meldingen van de *Ålenaars* als

Links: Bij Thor! Onze man op bezoek bij de schepen van Toerisme van Ålen.

Hierboven: Olivier Elen in het gezelschap van Erling Strand. De minzame professor is vreemde verschijningen gewoon.

THOR STUEDAL (schepen van Toerisme):
"Vreemd genoeg zijn alle toeristische initiatieven tot op heden geflopt. Alsof het fenomeen niet wil dat we er ook maar één cent aan verdienen. Alsof het zich enkel wil tonen aan mensen die niet uit zijn op winstbejag."

pure fantasie afgeschilderd. Uitgelachen en bespot, maar vooral gekrenkt, besloten ze om niet langer met hun verhalen naar buiten te treden. Het geloof in, en de fascinatie voor het fenomeen van Hessdalen bleven echter groeien. Sterker nog: in plaats van met hun fantastische ervaringen naar de pers te stappen besloten de inwoners van Ålen hun aardlichten te koesteren. Iedere nacht opnieuw dalen enkele honderden *watchers* af in de vallei. Als nachtvinders, aangetrokken door het gloeiende licht van het Hessdalen-fenomeen.

Onder nul

Troosteloos. Somber. Verlaten. Zwijgend brengt de taxi-chauffeur zijn wagen tot stilstand op de parking van het Norwegian UFO Centre. "Dit is het enige hotel, café en restaurant in de omgeving", zegt de man terwijl hij zorgvuldig de meterstand en het door ons verschuldigde bedrag in zijn logboek noteert. "Vroeger was dit het Mekka voor de UFO-*watchers*. Er was zelfs een permanente tentoonstelling waarin men de laatste ontdekkingen over het verschijnsel uit de doeken deed. Maar dat is allemaal verleden tijd. We leven in het jaar 2003, hè. Er moet brood op de plank." Zuchtend kijkt de man naar bergkammen. "Wie tegenwoordig aan toerisme wil doen, moet bovennatuurlijke verschijnselen doodzwaygen. Anders blijven de skiërs weg." Onze bagage wordt met een nog diepere zucht op de bevroren parking van het UFO-centrum gezet. We rekenen af, de chauffeur start zijn motor en rijdt weg. Niet alleen de temperaturen zijn onder nul in de buurt van Hessdalen.

Vuur voor toeristen

Ontwijkende blikken en stijf op elkaar geklemde lippen. Dat is wat we krijgen wanneer we ons in het hotel over de vreemde lichten in de vallei willen informeren. Gelukkig is er nog Thor Stuedal, schepen van Toerisme en voormalig *project manager* van het Norwegian UFO Centre. De man die, ondanks de vele tegenstand, het fenomeen levend probeert te houden, nodigt ons uit voor een gesprek in zijn bureau op

het gemeentehuis. Met nerveus enthousiasme toont hij ons de beelden van een aardlicht dat onlangs boven de Hessdalen-vallei werd gefilmd. Terwijl fotograaf Sigfrid en ik met ingehouden adem naar de registratie van een reusachtige, over de vallei vliegende vuurbol kijken, sluit de man de deur van zijn kantoor. "Zo kunnen we rustig praten over wat ooit onze grootste toeristische attractie zou worden", lacht hij zenuwachtig. De videorecorder laat de besneeuwde beelden overgaan in ruis. Met een droge klik wordt het beeldscherm uitgezet. Stuedal schuift dichterbij mijn bandopnemer. De man heeft een verhaal te vertellen.

THOR STUEDAL: Het Hessdalen-fenomeen zou beschreven kunnen worden als de langste en meest constante aaneenschakeling van onverklaarbare lichtfenomenen ooit. Want hoewel men ook in Amerika, Mexico, Australië en ja, zelfs België al last had van zogenaamde UFO-golven bleek er altijd wel een logische of wetenschappelijke verklaring voor te zijn. Lichten van megadisotheken, vliegtuigen, lava-uitbarstingen veroorzaakt door aardbevingen... Er was altijd wel iets wat voor een vreemd licht kon zorgen. Maar hier in Hessdalen is het anders. Helemaal anders...

Verklaar u nader.

STUEDAL: Wat er in de dichtbegroeide vallei van Hessdalen gebeurt, kan tot op heden niet verklaard worden. Het is nochtans vrij simpel. Wanneer de nacht intreedt, worden er grote vuurbollen waargenomen. Zowel in de hemel als op de grond. Een kampvuur? Uitgesloten. Deze bollen hebben een diameter die, ruw geschat, varieert van enkele centimeter tot een paar tientallen meter.

Bizar.

STUEDAL: Dat is het zeker! Vooral als je weet dat de bollen tegen een razende snelheid door het luchtruim vliegen en een licht verspreiden dat zo oogverblindend is dat het de hele vallei verlicht. En pas op! De dingen die ik je nu vertel zijn niet zomaar verzinsels. Honderden, zometertijd duizenden mensen hebben de vuurbollen van Hessdalen al gezien.

Zijn ze gevaarlijk?

STUEDAL: Ik denk het niet. Al moet ik er meteen bij vertellen dat er in deze vallei ook mensen wonen die beweren dat ze door een vuurbol achtervolgd werden. En om eerlijk te zijn: ik geloof hen. De angst in hun ogen, als ze erover vertellen, die kan je niet *faken*. (stilte) Maar door de band genomen zijn de verschijnselen erg vredelievend.

Door de wetenschappers worden deze verhalen waarschijnlijk weggelachen?

STUEDAL: Laten we zeggen dat de meldingen vroeger niet erg serieus genomen werden. Sinds 1984 is daar gelukkig verandering in gekomen. In dat jaar kwamen een paar jonge wetenschappers onder leiding van professor Erling Strand hiernaartoe. Ze waren enorm gefascineerd door de vele vertellingen, die in deze streek de ronde deden. Maar het was pas nadat ze de lichten met eigen ogen gezien hadden, dat ze besloten om een onderzoek op te starten. Met hun eigen spaarcenten

UFO SURVIVAL KIT

DE BENODIGDHEDEN VAN DE BEGINNENDE UFO-AMATEUR

1. EEN ANALOOG FOTOTOESTEL:

Digitale dingen kunnen het door buitenaardse straling begeven. Mechanische toestellen niet.

Bovendien kan u, aan de hand van de negatiefilm, bewijzen dat het door u geportretteerde ruimtewezen écht en geen computermanipulatie is.

2. TELEFOON: Om vrienden, collega-professoren, de politie of het zothuis te bellen.

3. PEN, PAPIER EN DICTAFOON: Zo kan u, tijdens uw nachtelijke wachtsessies, nauwgezet de stand van (vreemde) zaken bijhouden.

4. EEN ZAKLAMP: Handig om uw kluts terug te vinden na een ontmoeting met een buitenaards wezen.

5. VAKLITERATUUR: Opdat u geen voorbijzovende frisbees zou verwarren met de real thing!

Onze man, klaar om buitenaards bezoek te verwelkomen. De camera is voor in het geval dat de aliens blond zouden zijn, zich voortbewegen op benen van 1 meter 50 en voorzien zijn van een enorme bos hout voor de deur. Alles voor de job!

plaatsten ze een container met een camera, radars, enkele computers en een energiemeter op een van de bergtoppen. Met meer dan veertig personen vatten ze, een maand lang, post op de besneeuwde bergtoppen, turend over de vallei.

En? Wat was het resultaat?

STUEDAL: De wetenschappers kwamen erachter dat de verschijnselen wel degelijk bestaan. Maar wat het precies is, konden ze niet achterhalen. Het merendeel van hen haakte dan ook snel af. Behalve professor Strand. Hij zit nog regelmatig in zijn observatiepost naar de lucht te staren.

Het enige hotel in Ålen deed een tijd geleden nog dienst als UFO-centrum en ik las ergens dat jullie ooit met het idee speelden om UFO-safari's op poten te zetten. Is dit het Loch Ness voor liefhebbers van vliegende schotels?

STUEDAL: Was dat maar waar! Toen de wetenschap zwart op wit verklaarde dat er echt bovennatuurlijke gebeurtenissen in deze streek plaatsvonden, dachten we dat het de aandacht van de toeristen wel zou trekken. Op de toeristische dienst droomden we al luidop van geleide nachtwandelingen doorheen de behekste vallei, een museum met een simulator van een vliegende schotel en zelfs Hessdalen-gadgets. Vreemd genoeg bleken al die dingen te floppen. Alsof het fenomeen niet wil dat we er ook maar één cent aan verdienen. Alsof het zich enkel wil tonen aan mensen die niet uit zijn op winstbejag.

Wat zegt de wetenschap?

Professor Strand zit gebogen over een hoop tabellen aan een tafeltje in het UFO Centre. De man is druk bezig met het bestuderen van de gegevens die zijn met radar uitgeruste container de voorbij nacht wist op te pikken. Wanneer we hem aanklappen en vertellen dat we Belgische journalisten zijn die helemaal naar Noorwegen reisden om zijn verhaal op te tekenen, verschijnt er een glimlach op zijn gezicht. "Ik dacht dat de pers het geloof in het Hessdalen-project al lang had opgegeven", broemt hij vriendelijk. De tabellen, luchtfoto's en ingewikkelde berekeningen worden aan de kant geschoven. De professor wil wat graag zijn verhaal doen.

ERLING STRAND: De Hessdalen-vallei blijkt om de een of andere reden de neiging te hebben om, op bepaalde momenten, zeer grote vormen van energie op te wekken. Het vreemde is dat die ontwikkelingen zich vooral 's nachts manifesteren en zich uiteten als grote lichtbollen in de lucht. Wat ze precies zijn, weet ik spijtig genoeg nog niet. Wat ik wel kan vertellen, is dat er tijdens hun verschijning een enorme energie vrijkomt, die ervoor kan zorgen dat apparaten die met een motor of batterij aangedreven worden een storing ondervinden. Zo werden er al verhalen opgetekend van getuigen wier auto of televisietoestel het begaf tijdens verschijningen.

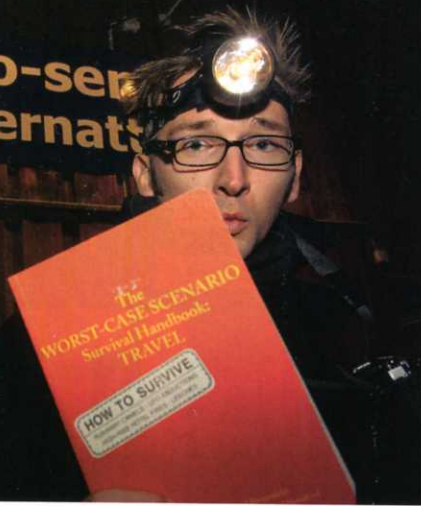
Volgens uw verslagen zag u het grote licht voor het eerst in 1982. In 1984 kwam u terug om het verschijnsel te onderzoeken. Waarom?

STRAND: Omdat ik het niet kon verdragen dat men de verhalen van de lokale bewoners in twijfel trok. Bovendien vond ik het hoog tijd om de vele verhalen die het licht in verband brachten met vliegende schotels te ontcrachten. Want hoe vreemd dit ook moge klinken: het licht en de schotels zijn totaal andere dingen. Voor alle duidelijkheid: er worden wel degelijk ruimteschepen waargenomen in Hessdalen. Maar die hebben, voor zover ik heb kunnen achterhalen, niets met de lichten te maken.

Zou het u storen als ik vliegende schotels als een fabel en het Hessdalen-licht als een minder bekende variant op het aurora borealis of noorderlicht zou afschilderen?

STRAND: Ja. Vooral omdat het noorderlicht een bekend fenomeen is en de wetenschap hier in Hessdalen voor een raadsel staat. Hebt u trouwens al ooit van een licht gehoord dat reageert op menselijke signalen? Welnu, wanneer men een laserstraal op de vuurbollen van

Norsk ufo-serie Kafé / Overnatt

Elen in Ålen op zoek naar een alien op de plek waar de grootste ontdekkingen worden gedaan: het café.

PROFESSOR ERLING STRAND:

"Voor alle duidelijkheid: er worden wel degelijk ruimteschepen waargenomen in Hessdalen. Maar die hebben, voor zover ik heb kunnen achterhalen, niets met de lichten te maken."

Hessdalen richt, verandert hun lichtfrequentie en beginnen ze in een bepaald patroon te vliegen. Zeer merkwaardig, maar uiterst intelligent.

Wat zouden UFO's die naar deze planeet afzakken in godsnaam in een verlaten vallei zoals die van Hessdalen komen zoeken?

STRAND: Dat weet ik niet. In de ondergrond van Hessdalen zit een enorme hoeveelheid aan onontgonnen mineralen. Misschien komen die dingen wel hiernaartoe om zich op te laden. Ik weet wel dat er op de plaatsen waar de lichtfenomenen gezien worden stevast radioactieve straling kan worden vastgesteld. Andere sporen? Niet echt. Het is ons nog maar één keer overkomen dat we een cirkelvormige grondlaag met een doorsnede van 20 meter aantreffen, die in zijn geheel uit de aarde was getild en een honderdtal meter verder opnieuw in zijn geheel was neergelegd. Onmogelijk door een menselijk wezen uit te voeren. Bovendien hebben de metingen van onze computers al uitgewezen dat de vuurbollen massief zijn, dat ze met een snelheid van om en bij de 30.000 kilometer per uur door het luchtruim razen, dat ze geen geluid maken en een ultralage frequentie uitzenden. Dat laatste zorgt ervoor dat de personen die het fenomeen waarnemen een vreemd en leeg gevoel in hun hoofd krijgen. Zelfs de mensen van NASA hebben dat hier ter plaatse kunnen vaststellen.

Wat wilt u met uw onderzoek bereiken? De Nobelprijs?

STRAND: Nee. Ik doe dit al lang niet meer voor anderen. Enkel voor mezelf. Ik hoop dan ook dat ik de ontsluiting van dit mysterie nog mag meemaken.

Wij hopen voor u hetzelfde, professor.

Wachten in het donker

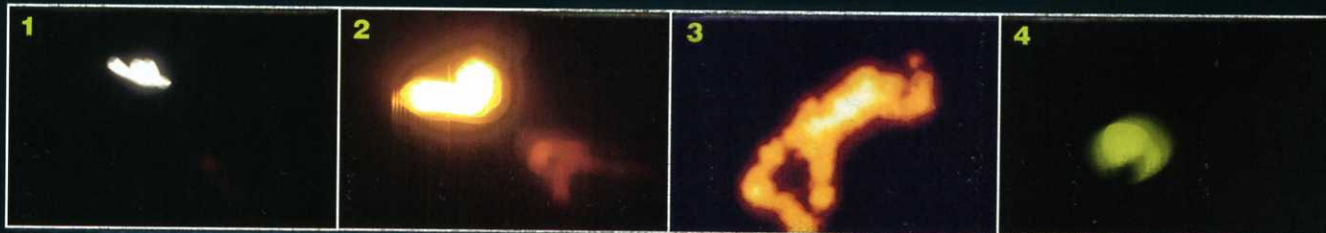
Die avond dwalen drie duistere, maar vooral verkleumde figuren door de donkere bossen van de Hessdalen-vallei. Het zijn fotograaf Sigfrid, professor Strand en ik. Ieder van ons is zwaar beladen met camera's, zaklampen en infrarode veldkijkers. De reden van onze nachtelijke uitstap? Het spotten van het Hessdalen-licht. "Julie hoeven nergens bang voor te zijn", stelt professor Strand ons gerust, terwijl de verse sneeuw kraakt onder onze sneeuwschoenen. "In de geschiedenis van de UFO-waarneming is er nog nooit een onderzoeker aangevallen, laat staan gekidnapt." Met een nerveuze glimlach probeer ik de wetenschapper van mijn vertrouwen in zijn theorie te overtuigen, maar diep in mij knaagt de angst als een uitgehongerde veldmuis. Prevelend herhaal ik de regels die ik net voor ons vertrek in mijn survival-handboek heb gelezen in het hoofdstuk *Hoe overleef ik een ontmoeting met buitenaardse wezens?*: 'Toon geen angst!' Ik haal even diep adem. Dat moet lukken. 'In geval van nood: sla meteen naar de grote facetogen.' Ik bal mijn vuisten in mijn jaszak. Als er zich vannacht vreemde dingen voordoen, dan ben ik er meer dan klaar voor.

Het welkomstcomité

We wachten, rillen en geeuwen. De koude Noorse nacht eist zijn tol. Starend naar de hemel, begin ik me na 3 uur vruchteloos spotten af te vragen waar we eigenlijk mee bezig zijn. "Met mijn automatisch UFO-opsporingsstation is het eigenlijk niet meer nodig om op deze bergen naar de hemel te staan kijken. Dankzij een vernuftig computersysteem en een paar automatisch gestuurde bewakingscamera's wordt de hele vallei minutieus in de gaten gehouden", merkt de professor op terwijl hij voor de zoveelste keer in zijn handen blaast. "Wanneer er iets bovennatuurlijks gebeurt, wordt het automatisch geregistreerd door een van de videorecorders. Het systeem werkt prima. Een aantal Italiaanse onderzoekers heeft er afgelopen zomer nog een paar lichten mee op de gevoelige plaat vastgelegd. Bovendien is het vanop afstand te besturen. Ik kan dus gerust vanuit mijn privé-woning in Skjeberg, op 500 kilometer hiervandaan, de vallei in de gaten houden." Wanneer ik na het horen van deze blijde boodschap aan de man vraag waarom wij hier dan in godsnaam bij min tien naar de hemel staan te staren, antwoordt de professor blonzend: "Als ze komen," fluistert hij, "wil ik ze persoonlijk welkom heten." **Ché**

RAAD HET INTERGALACTISCH PLAATJE

ONTDEK HET ECHTE HESSDALEN-FENOMEEN EN WIN...*

Oplissing:

1] Onze man, die onnozeld doet met een zaklamp. 2] Een lantaarnaarpaal, gefotografeerd na drie glazen Noors gerstenat. 3] Het echte Hessdalen-licht. 4] Een benzinestation, in beeld gebracht tijdens een ritje met de taxi.

IN HET GEHEEL NIETS!

FOTO: ARNE P. THOMASSEN